

Mijn gezin en Johann Sebastian Bach

De Argentijnse surnummeraire Cristina Zudaire, moeder van een gezin en organiste, is gepassioneerd liefhebber van Bach. Ze legt uit dat "tijdens de drukte van alledag" binnen haar gezin altijd plaats is voor de schoonheid van kunst.

25-9-2009

Al vanaf haar jeugd moedigde mijn vader me aan om muziek te studeren en, ofschoon we niet veel geld hadden, lukte het hem een goede

piano te kopen en de beste leraar van de stad te kiezen voor het geven van pianolessen.

Ik leerde het Werk kennen toen ik achttien jaar was via een vriendin van mijn moeder. Zij introduceerde mij in en centrum toen ik naar een mogelijkheid zocht om te kunnen biechten.

Ik studeerde toen muziek en voor lerares filosofie. Daar ontmoette ik ook mijn man Daniël. Kort na ons trouwen vroeg ik om toelating tot het Opus Dei. We wilden gaan wonen in Rauch, een kleine plattelandsstad in de pampa waar mijn man is geboren, om daar een groot gezin te stichten.

De parochiekerk van deze kleine stad heeft een prachtig pijporgel. Enkele maanden voor onze huwelijksdag, waren enkele restauratiewerkzaamheden afgerond en was ik in staat om mijn muziekstudie voort te zetten.

We vulden ons huis met muziek, goede boeken en liefde voor kunst. Onze vijf kinderen werden geboren. In het Werk heb ik geleerd om mijn gezin op de eerste plaats te stellen. Ik was ervan overtuigd dat het geen "verspilling van tijd" zou zijn om mij aan hen te wijden. Enthousiast zette ik mij in om hun geest en hart te vormen.

Maar omdat muziek de andere kant is van mijn 'roeping', voelde ik mij op mijn gemak als enige tijd per dag besteedde om zittend achter mijn piano of orgel de grote werken van Bach meester te maken. Johann Sebastian Bach zelf was, als liefhebbende vader van een groot gezin aan wie hij de beste uren van zijn druk bestaan wijdde, zonder zijn werk als componist te schaden, voor mij een prachtig voorbeeld. Enkele van zijn mooiste werken zijn geschreven ten behoeve van de muzikale opvoeding van zijn gezin.

Nu mijn kinderen groter zijn geworden, is muziek ook voor hen een belangrijk deel van hun leven geworden.

Zij zijn nu allemaal tieners. De oudste studeert talen, de tweede heeft om toelating als numerair van het Opus Dei gevraagd en volgt net als haar jongere broers nog de middelbare school. Mijn jongste dochter is twaalf jaar. Samen met mijn man zijn ze lid van het parochiekoor en zingen ze elke zondag in de kerk. Ze houden van de natuur, cultuur en kunst. En ze houden allemaal van het Werk, ze zien het als deel van hun leven.

Onlangs heb ik een orgelconcert gegeven geheel gewijd aan de grootse werken van Bach die ik al zo lang bestudeerd heb te midden van de drukte van het gezin, huishoudelijke taken, tijd voor God en vriendschappen.

.....

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://opusdei.org/nl-
nl/article/mijn-gezin-en-johann-
sebastian-bach/](https://opusdei.org/nl-nl/article/mijn-gezin-en-johann-sebastian-bach/) (11-4-2026)